

GROMOJCA (1) *sb m*

G sg gromob(o)jce.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Ten, który walczy gromami:

Zestawienie: »Jowisz gromojca«: On łpi; á tyś mu zaiął śliczną iałowicę/ Iowifzá gromoboyce wdzięczną kochanicę. KlonWor 1.

ZZa